

**DRĘCZĄCY** (4) *part praes act*

**dręczący** (2), **dręcząc** (2); dręczący *RejPs*, *Mącz*; dręcząc *RejKup*, *SkarŻyw*.

*sg m N* dręczący (1), dręcząc (1). *♦ n N* dręcząc (1). *♦ pl G* dręczących (1).

*Sł stp, Cn, Linde brak.*

1. *Zadający komuś cierpienie fizyczne lub moralne* (3) : ábowiem miásto dręczących czártow prześládowali mię nieprzyiaciele mogli. *RejPs* 23v.

*dręczący kogo* (2): Iefzcze był w dom iey niewłzedł: á czárt dręcząc ią vćiekł *SkarŻyw* 308. *Cf dręczący kogo w czym.*

*dręczący kogo w czym* (1): Niedzbam [!] ya nicz o wymyły Kyło by był vmýłł czyłty A Sercze włłfwey nièwinnołczy Czuyacz przy Sprawiedliwołczy Niedreczacz niwczem bliźniego A miłuyacz Pana łwego *RejKup* cc2v.

2. *Prawdopodobnie: W funkcji strony zwrotnej: męczący się, trapiący się* (1) : *Cruciatuſ, Męczący/ Dręczący/ Trapiący Mącz* 69d.

*Synonimy: 1. dokuczający, męczący, trapiący.*

*Cf DRĘCZYĆ, DRĘCZYĆ SIĘ*

ZZie